

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 171/2023
22.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Констатин Ранков, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Богдан Јуришић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 15/22 од 12.10.2022. године, у седници већа одржаној 22.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 15/22 од 12.10.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 15/22 од 12.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 488/2019 од 10.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 354.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати износ од 54.940,00 динара, на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 15/22 од 12.10.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, тако што су туженом смањени трошкови поступка са износа од 54.940,00 динара на износ од 34.500,00 динара, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за трошкове жалбеног поступка.

Против наведене пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 354.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Тужилац током поступка није доказао да је туженом у току 2013. године, предао на име зајма новчани износ од 3.000 евра, односно није доказао постојање дужничко-поверилачког односа у смислу члана 557. 559. став 1. и 562. Закона о облигационим односима. Тврдњу тужиоца о предаји новчаног износа туженом потврдила је једино сведок ВВ, која је у то време била у ванбрачној заједници са тужиоцем, међутим сведоци ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, не потврђују тврдњу тужиоца да је туженом предао износ од 3.000 евра, а између парничних странака није сачињено писмено о постојању дужничко поверилачког односа, па су нижестепени судови закључили да тужилац није доказао своје тврдње на којима заснива захтев тужбе, те да је на тужиоцу био терет доказивања чињенице да је туженом позајмио 2013. године, 3.000 евра.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно слично чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, ревизијом се оспорава оцена доказа и правилност утврђеног чињеничног стања, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5., Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 12.10.2018. године. Вредност предмета спора је износ од 354.000,00 динара, што на дан подношења тужбе по средњем курсу НБС представља износ од 2.994,11 евра (1 евро = 118,2321 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, применом члана 479. став 6. ЗПП, одлучено је да је ревизија тужиоца недозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић